

ALIIS AALMANN

Pääsulinn

Koostanud ja toimetanud Hasso Krull
Korrektuuri lugenud Triinu Tamm
Kujundanud Maris Kaskmann

© Tekst. Aliis Aalmann ja Loomingu Raamatukogu, 2025
© Kaanefoto. Kris Moor, 2025

Kolleegium

Toomas Haug, Tiit Hennoste, Maarja Kangro, Lauri Kitsnik, Hasso Krull,
Maria-Kristiina Lotman, Ilona Martson, Mati Sirkel, Elle-Mari Talivee,
Marek Tamm, Jaak Tomberg, Udo Uibo

Toimetus

Harju 1, 10146 Tallinn
Tel: 627 6425
E-post: LR@loominguraamatukogu.ee

Trükkitud Pakett

ISSN 1406-0515
ISBN 978-9916-755-60-0 (trükis)
ISBN 978-9916-755-61-7 (epub)

*

ma tulin tagasi su linna kus õitsesid õunapuud ja vanad mehed jõid
kaevudest vett
meekarva pudelid unustatud poodide kõhtudesse riiulite eksitavasse
labürintidesse
nad ostsid poest seekord hoopis südame mille müüja piiksutas läbi
ja ulatas
letilindilt kleepuvana tagasi nad joovad nüüd kaevudest vett
ma tulin tagasi. sinu linn sumises. peadpöörítavalt ja vängelt
puulatvades ja karikakraõisikuis pesitses kollaste silmadega loom
üks silm väreles üks silm oli elektrikatkestus peatäna ristmikul
tipptunnil
ma tulin tagasi rüüjääna pooliku loojanguna mis ilmnes horisondi
hommikuiiveldusena
vanikud õõtsuvad marutuultes kui vihm trummeldab me kohtumis-
hetke mustrit
tulisele asfaldile ja hallisäbrulisest pilvest langeb piisk linna läbivasse
jõkke
vesi jääb magedaks. ka kaev jääb puutumata. vanad mehed joovad
nüüd vett
aga tütreid ei usu

*

sõstrad langetasid marjad
kui sauna juures suitses sinu suu

varakevadel toomingate tilkudes
tõmbusid pajuurvad tagasi kesta

nad ei tahtnud kuulda
sinu hullu juttu

kuidas tuul puhub erinevalt
meeste ja naiste peades

ja seetõttu üks neist
peab seda rohkem taluma

kevad viibis ootas et sa lahkuksid
pakitses

piilus peidikust ülased selja taga
sinililled veel otsimas värvi

nüüd oled tagasi
kotitäis tuuli kaasas

siisitaja

me oleme roomavad ööloomad
tulikollaste silmadega siisitajad
katkiste küüntega nüüditajad

te olete teised kes kannavad hallitust loorina
kes joovad kulpidest keevat ürgsuppi
teie jaoks pole siis ja nüüd
teie iglud sulavad ja ehitavad end uuesti
teie onnid kasvavad templiteks templid impeeriumideks

me oleme roomavad ööloomad
huhuutame metstuvide kombel südalinnades
me oleme tulikollaste silmadega siisitajad
katkiste küüntega nüüditajad
me süütame jäälõkkeid
ja kevadet kuulutab sulav tulekeel
me oleme tilk tõrva maailma meepotis

te olete teised kes kannavad hallitust loorina
teie kollased hambad siravad tähereana
meie valged naeratused on peidetud peenikeste huulte varju
meenutame et „siis olin ma noor ja ilus“
ja „nüüd ma olen“